

— „Какво гледашъ възбогъ по чукарите?
Нѣма, синко, ония гори
що ги помниме ние по-старите —
и да гледашъ: едни канарѣ!

Да си виятъ гнѣздата орлите
и усойници да се пекатъ.
Какъ си гръзно оголи полите
само вижъ ти Кжѣвския рѣтъ!

... Но защо за балкана да хленча
кога друго ме мене боли,
менъ и всичките наши махленци —
ала кой чува наштѣ петли?

Колко пѫти ти писмо проводихъ
да издѣйствашъ както му е рѣдъ
една помошь за водопровода ни,
че е кжѣсъ наша селски бюджетъ.